

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/63/2019
Identifikačné číslo spisu:	4117010651
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4117010651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného K. R. pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2019 v Bratislave dovolanie obvineného K. R. podané prostredníctvom jeho obhájcu JUDr. Štefana Slováčka proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. decembra 2018, sp. zn. 2To/89/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. R. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 25. júna 2018, sp. zn. 2T/32/2017, uznal obvineného K. R. vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 27. januára 2016 v čase okolo 18.00 hod. v Q. G., na ulici V. XXX, spoza oplotenia pozemku vulgárne nadával susedovi, poškodenému D. O.Z. a kričal na neho, že ho dobodá a rozštvrtí mačetau a následne

2/ dňa 28. januára 2016 v čase okolo 15.55 hod. v Q. G., na ulici V. XXX, sa opätovne vyhrážal poškodenému D. O.Z. zaškrtením, čím svojim konaním vzbudil u poškodeného obavu o svoj život, že vyhrážky naplní.

Za to okresný súd obvineného K. R. odsúdil podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zák., nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, ktorého výkon bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. uložil obvinenému povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému D. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodeného, nekontaktovať ho ústne, telefonicky, písomne, alebo akoukoľvek inou

formou. Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal obvinený K. R. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 12. decembra 2018, sp. zn. 2To/89/2018, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o treste. Rozhodujúci súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému K. R. uložil podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. c/ Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák., s použitím § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu pobytu na adrese Q. G., V. XXX vo výmere 1 (jedného) roka. Obvinenému uložil obmedzenie a povinnosť podľa § 62 ods. 3 Tr. zák., podľa § 51 ods. 3 písm. f/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

- obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktovať poškodeného D. O. W., narodeného X. februára XXXX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami,
- povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému D., narodenému X. W. XXXX, bytom G., D. XXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov.

Proti tomuto rozsudku podal 20. júna 2019 obvinený K. R. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Štefana Slováčka dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por..

Namietal, že súdy nesprávne právne posúdili prípad a dôkaznú situáciu, a z tohto dôvodu následne nesprávne rozhodli o právnom posúdení skutku ako trestného činu. V trestnej veci obvineného sa však zdá, že súd prvého a následne aj súd druhého stupňa hodnotili všetky dôkazy svedčiace v prospech alebo v neprospech obvineného jednoznačne na jeho ťarchu bez náležitého odôvodnenia, pričom úvahy súdu, ktorými sa riadil pri hodnotení vykonaného dokazovania sa javia vysoko subjektívne a predpojaté v neprospech obvineného. Súdy založili svoje rozhodnutia výlučne na dôkazoch, ktoré svedčili v jeho neprospech, pričom dôkazy, ktoré svedčili jednoznačne v jeho prospech povrchne a nedostatočne konfrontovali s ostatnými dôkazmi. Poukázal na nedôveryhodnosť svedeckých výpovedí samotného poškodeného a jeho manželky. Súd prvého stupňa, resp. súd odvolací vyhodnotili konanie obvineného ako trestný čin, bolo povinnosťou súdu zaoberať sa a skúmať, či nie sú splnené podmienky podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., k čomu podľa jeho názoru nasvedčovali všetky okolnosti „skutku“, uvedené súd opomenul. Má za to, že v uvedenej veci konanie svojou intenzitou a závažnosťou nenaplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie a pre ktoré bol následne odsúdený, nakoľko v obdobných veciach s totožným poškodenými, resp. poškodeným boli „skutky“ zadefinované ako priestupky.

Záverom uviedol, že napriek vykonanému dokazovaniu nedošlo k úplnému odstráneniu nejasností v predmetnej trestnej veci, dôvody na ktoré opakovane poukazoval v priebehu konania prvostupňového ako a ja odvolacieho naďalej trvajú a odôvodňujú záver, aby bol spod obžaloby oslobodený. Z tohto dôvodu je potrebné postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a osobu obvineného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodiť.

K podanému dovolaniu sa 25. júla 2019 vyjadrila prokurátorka tak, že ho navrhla zamietnuť.

Poukázala, že sa nestotožnila so stanoviskom obvineného a zastáva názor, že Okresný súd Nitra, tak aj Krajský súd v Nitre vykonaným dokazovaním v plnom rozsahu objasnil skutkový stav veci a následne vyhodnotením dôkazov v spojitosti s náležitým právnym posúdením dokaznej situácie mali jednoznačne za preukázané, že skutok uvedený v obžalobe okresného prokurátora v Nitre sa stal, vykazuje znaky príslušného žalovaného trestného činu, ktorý spáchal obvinený, čo sa prejavilo vo vydaní odsudzujúceho rozsudku prvostupňového súdu, ako aj odsudzujúceho rozsudku súdu druhého stupňa. Súdy vyhodnotili dôkazy správne, podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por.. Krajský súd v Nitre vzhľadom na osobu obvineného tomuto trest zmiernil, avšak nevezhladol dôvod na posúdenie skutku ako priestupku s čím sa stotožnila.

Poškodený D. O. W. vo svojom vyjadrení uviedol, že odvolací súd nepochybil pri aplikácii ustanovenia § 322 Tr. por., výrok o vine nechal v platnosti, iba výrok o treste zrušil v časti podmieneného odsúdenia, z dôvodu, že by bol neprimerane prísny. Poškodený sa domnieva, že výrok prvostupňového súdu bol vhodnejší a nebol vzhľadom na dokázané skutočnosti neprimerane prísny, nevidí v tom žiadne porušenie ustanovenia § 322 Tr. por. Osobne si myslí, že už priamo odvolací súd mal potvrdiť rozsudok prvostupňového súdu, pretože čas ukázal, že ani podmienené odsúdenie nebolo správnym a dostatočným trestom pre K. R.. Uviedol, že jemu ako poškodenému nemôže byť predchádzajúce nekonanie a nevyhodnotenie dôkazov v predošlých oznámeniach na ujmu, faktom je, že skutky sa stali a orgány činné v trestnom konaní následne po niekoľkých rokoch vyhodnotili konanie ako trestný čin. Poškodený poukázal na pravdivosť svojich tvrdení, že obvinený svojím predošlým konaním určite naplnil znaky trestného konania, možno overiť aj jeho aktuálnym konaním v meste súčasného pôsobenia, v R. - na A. ulici.

Dňa 2. októbra 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním riadne predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie.

Po predložení veci najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného K. R. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (druhá veta § 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom zvoleného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený K. R. v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru (keď nesúhlasí s hodnotením súdov ohľadne jeho zavinenia), a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za

bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.